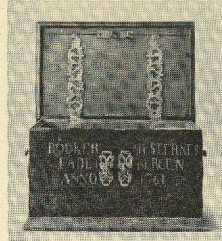

MIDDELALDEREN

erne alene, baade i Bergen og hvor vi ellers ser spor efter lignende institutioner i andre byer. Mønsteret for sine organisationer har tyskerne hentet i sit hjemland, men de er blit tillempet efter de særlige forhold hvorunder de har levet i det norske bysamfund. Deres amter eller laug er ordnet nogenlunde overensstemmende med de tyske kjøbmænds paa bryggen.

Ved begyndelsen av 1400 aarene er der 4 laug i Bergen, skomakere, skindere, skræddere og guldsmede. Et halvt aarhundrede senere nævnes endnu to professioner, nemlig overskjærere og bakere. I begyndelsen av 1500 aarene nævnes ogsaa bødkerne. Disse amter er i løpet av 1400 kommet helt under kontorets indflydelse; i 1412 indgaar saaledes de fire sterkeste selskap eller laug en avtale med kjøbmændene. Denne overenskomst gir uttryk for amtenes vedtægter og er av skomakerne blit indgaaet paa de øvriges vegne. Under striden med Olav Nielsøn henimot 1450 hævder hansestæderne at haandverkerne i Bergen altid har staaet under deres privilegier. Regjeringens politik kommer til at gaa ut paa at skilde de to, kjøbmænd og haandverkere, samt søke at tvinge igjennem at haandverkerne blir norske borgere der som nordmændene var forpligtet til at betale skatter og avgifter. De tyske haand-

4. Bergens bødkerlaugs lade 1761.
B. M. 2857.